

ת"פ 8640/08/16 - מדינת ישראל נגד סייד כבוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 מאי 2017

ת"פ 8640-08-16 מדינת ישראל נ' כבוב

מספר פל"א 3219012015
לפני כבוד השופטת תרצה שחם קינן
מדינת ישראל המאשימה

נגד
הנאשם
סייד כבוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אילנית נחום

ב"כ הנאשם - עו"ד וליד כבוב

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם.

כתב האישום ותגובת הנאשם

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 0.9777 גרם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים").

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 22.7.15 לערך, החזיק הנאשם בביתו, על גבי תושבת המזגן שמחוץ לחלון המטבח, 2 מנות סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל כולל 0.9777 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית.

3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

מסכת הראיות

רס"ר רועי גולן

4. לדברי העד הגיע לבצע חיפוש בביתו של הנאשם, בית משותף, ובו 6 דירות כשהנאשם מתגורר בדירה בקומת הקרקע. לדברי העד, מצא את הסמים על תושבת מזגן שהותקן מחוץ לדירה סמוך לחלון. לדברי העד המזגן נמצא מעל הכניסה לבניין וסמוך לחלון המטבח של הנאשם. לשאלת בית המשיב השיב "אני הורדתי את השקיות מהמזגן. על מנת לקחת את השקיות לא הייתי צריך להוציא את גופי החוצה מהחלון, אלא די היה בהושטת היד ולא את כולה" (שורות 24-25 עמ' 4 לפרוטוקול). בחקירתו הנגדית מסר העד כי לחלון המטבח יש סורגים, ואישר כי בדו"ח הפעולה שלו (ת/2) מסר לו הנאשם כי 'כל אחד יכול לשים את זה'.

הודעת הנאשם במשטרה

5. ביום 22.7.15 נגבתה הודעתו של הנאשם במשטרה. הנאשם מסר בחקירתו "מצאו את הסמים מחוץ לבניין וזה לא שלי. הם גם לא הראו לי" (שורה 6). כשנשאל האם במהלך החיפוש ביקש השוטר כי יתלווה לחיפוש השיב "אתה מדבר לא הגיוני, אני בתוך הבית והם אומרים שמצאו את הסמים מחוץ לבית ואני לא ראיתי" ובהמשך "זה לא שלי אני לא מתעסק עם דברים כאלה" (שורה 20). עוד מסר כי הוא גר בשכירות יחד עם אשתו ושלושת ילדיו ועובד במסעדת פני בחצר.

עדות הנאשם בבית המשפט

6. הנאשם העיד ומסר כי מתגורר בשכירות יחד עם אשתו וילדיו, לשאלה מדוע אמר לשוטרים שכל אחד יכול לשים את זה השיב "כי אני בטוח בעצמי. מעולם לא הורשעתי בעבירת סמים. יש לי חנות בשם "בא-לי טוסט" ביפו. אני מרוויח הרבה כסף, אני לא צריך את הדברים האלה. אפילו סיגריות אני לא מעשן בחיים שלי" (שורה 26 עמ' 8 לפרוטוקול). לדבריו אם היו לוקחים טביעות אצבע היו רואים שאין לו קשר לסם. הנאשם מסר כי המזגן המדובר הינו המזגן השייך לדירתו. כשנשאל בחקירה הנגדית האם ראה את השוטר מוצא את הסמים השיב "לא. כשאני ביקשתי מהשוטר להראות לי, הוא אמר לי. היה סלון, הוא עלה ופתח את דלת הזכוכית ואחר כך את התריס. אין המדובר במטבח אלא בסלון. הוא עלה על הספה ועל אדן החלון. בסיס החלון דרכו הוציא השוטר את ידו נמצא באמצע הקיר ולא על הרצפה. אני מפנה את בית המשפט ל-7/ ומראה שעומק הקיר הפונה אל הכניסה לבניין עמוק, כך שאם היה השוטר מכניס את ידו מבעד לחלון היה מתקשה להגיע למזגן. אני מעולם לא פתחתי את החלון, כדי שמי שנכנס לבניין לא יוכל להסתכל דרך החלון ויראה את בני הבית ואשתי דתייה

ולכן יש איסור בכלל לפתוח את החלון הזה משום שבבית אשתי אינה עוטה את החיג'ב. שוטר היס"מ המצולם בתמונה התחזה לפניי כאיש דואר ולא כאיש משטרה. אלא שאני כבעל עסק מכיר את כל אנשי היס"מ וידעתי שהוא איש יס"מ. לאחר שהוא הציג בפניי את צו החיפוש, נכנסו אנשי המשטרה. אמרתי לו שאני לא קורא עברית והסכמתי שיבצעו את החיפוש" (שורה 13 ואילך עמ' 9 לפרוטוקול). עוד מסר כי ישב בסלון בזמן שהשוטר ערך את החיפוש בסלון וכאשר הלכו לחדרים אחרים הלך איתם. כשנשאל האם השוטר יכול היה להגיע עם היד לסמים מהמקום בו עמד השיב "הוא לא הגיע. מתי שהוא עמד, הוא הושיט את כל היד ושאל אותי מה זה. ביקשתי שיראה לי מה זה ואז הוא אמר לי לשבת. אמרתי לו שכל אחד יכול לשים משהו על המזגן. הוא לא הראה לי מה יש לו ביד. רק עכשיו ראיתי זאת בתמונה. באותו יום בתחנה לא נלקחו ממני טביעות אצבע. אני חוזר בי, אני התכוונתי לחקירה בבית, שם שאלו אותי כמה שאלות. בתחנה כן נלקחו ממני" (שורה 7 ואילך עמ' 10 לפרוטוקול) ובהמשך "כשאמרו לי שהחקירה הסתיימה, שאלתי אם לא צריך לקחת ממני טביעות אצבע ואמרו לי שלא. ביקשו ממני לבוא למחרת לקצין המודיעין. אני באתי ואמרתי שאני לא מסכים לעבוד איתם. הוא אמר לי להתראות ואיחל לי יום טוב" (שורה 24 ואילך עמ' 10 לפרוטוקול). בהמשך מסר כי השוטר לא הראה לו את הסם "סגר את ידו באגרוף ואמר שהוא לא צריך להראות לי" (שורה 10 ואילך עמ' 11 לפרוטוקול).

סיכומי הצדדים בתמצית

7. ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם בטענה כי הצטברות הנסיבות בהן שייכים המזגן ותושבת המזגן לדירת הנאשם; קיימת גישה חופשית מתוך הדירה לסם שנתפס; הנאשם לא סיפק הסבר הגיוני או מחוזק בראיות להימצאות אותם סמים בתושבת של המזגן שלו; מביאה למסקנה לפיה שייכים הסמים לנאשם. לדברי ב"כ המאשימה משנמנע הנאשם לספק גרסה מהימנה לא מצאו לנכון לקחת ממנו טביעות אצבע. עוד טען כי אין המדובר במקרה בו הסם נתפס במרחק גדול ממקום המגורים של הנאשם כדי להעלות ספק האם הסמים שייכים לו או לאו, והמרחק כפי שציין השוטר, הינו מרחק של הושטת יד מתוך החלון. ב"כ המאשימה הפנה לת/4 לאמירתו של הנאשם "זה כלום" וטען כי תגובותיו במהלך החיפוש אינן מתיישבות עם חפותו של הנאשם, אלא מעידות על כך כי הנאשם היה מודע להימצאם של הסמים במקום.

8. ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם. לדבריו לא הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק. לדבריו נמצאו סתירות בעדותו של העד רועי גולן בין חקירתו הראשית לחקירתו הנגדית. הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי מדובר בבניין מגורים משותף, וכי הגישה למזגן מתאפשרת לכל מי שמגיע לכניסה לבניין. לדבריו לא הובאה כל ראיה הקושרת את הסם בצורה כל שהיא לנאשם ולא נבדקה אפשרות שמא אחד השכנים הוא שהניח את הסמים במקום, עוד טען כי לא נלקחו טביעות אצבעות מהנאשם אשר הסכים לכך, על מנת להשוותן לט"א על גבי אריזות הסם.

דין והכרעה

9. כתב האישום מייחס לנאשם החזקת סמים שנמצאו על תושבת מזגן התלוי מחוץ לדירתו. לטענת ב"כ

הנאשם אין לשלול אפשרות לפיה אדם אחר ולא הנאשם, הניח את הסמים על המזגן. לתיק ביהמ"ש הוגשה תמונה ת/6 ממנה ניתן להסיק כי קיימת גישה למקום הימצאם של הסמים לכל מי שעולה על סולם לא גבוה במיוחד, אף מחוץ לדירה.

10. המסקנה מתיישבת עם עדותו של השוטר לפיה בתוך הדירה עלה על "השיש" והצליח לצלם את תושבת המזגן, עליה היו מונחים הסמים, מלמעלה. הדעת נותנת שאף מחוץ לדירה מי שעולה על מתקן בגובה "השיש" במטבח, יכול להניח את שקיות הסם במקום.

11. לדברי הנאשם בהודעתו במשטרה ואף בעדותו לפני, מתגורר הוא בדירה שכורה. הטענה לא נבדקה על ידי המאשימה ומכל מקום בנסיבות אלה, במצב דברים בו לא הוכח כי הסם הונח במקום הימצאו רק לאחרונה, הרי שלא אוכל לשלול את האפשרות לפיה הונחו הסמים במקום על ידי מי שהתגורר בדירה קודם לנאשם. הניסיון מלמד כי לא מן הנמנע שבידי משכיר הדירה יש מפתח לדירה. טענה שאמנם לא הוכחה על ידי הנאשם, אך מתיישבת לטעמי עם השכל הישר.

12. אני מסכימה עם ב"כ המאשימה הסבור כי תגובתו של הנאשם לסם שנמצא, אינה מתיישבת עם חפות. עם זאת מקום הימצאו של הסם והאפשרות לפיה אחר הוא שהניח את הסם במקום, מלמדים על כך שהמאשימה לא הוכיחה את אשמתו של הנאשם ברמה הנדרשת בפלילים.

13. לאור כל האמור החלטתי לזכות את הנאשם.

ניתנה והודעה היום י"ג אייר תשע"ז, 09/05/2017 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן , שופטת

14.

15.

הוקלד על ידי נדב תובל